

ພາຍເຮົວເກີນພັກ

ທີ່ສະຕາດີລ ນິຕໍ

Green Life

เรื่อง : เพ็ญลักษณ์ ภักดีเจริญ

เชอคนนี้เป็นครูของเด็กๆ แม่ของลูก เชอเลือกที่จะใช้ชีวิตอยู่กับธรรมชาติ ริมแม่น้ำท่าจีน ไม่ใช่ เพราะความอึมตัว ในการใช้ชีวิตแบบคนเมือง แล้วให้หายธรรมชาติ และความเรียนง่าย แต่เชอเริ่มจากห้องชีวิต อยู่กับธรรมชาติ มีโอกาสทางการศึกษา เรียนจบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยศิลปากร ท่าพระ แล้วเดินทางไปศึกษาต่อด้านภาษาที่มหาวิทยาลัย Melbourne ออสเตรเลีย

ก านันทำงานประจำในกรุงเทพฯ ในช่วงสั้นๆ กระทั่งกลับมาสร้างงานที่บ้านสวน เปิดสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กๆ สวนสนมส่อนคลิปะ และห้างสองท่าค่ายให้เด็กๆ เรียนรู้การอยู่กับธรรมชาติ และวิธีชีวิตแบบดั้งเดิม

เด้อดั้งชื่อสันและบ้านด้วยเงินอ.อ้อมใหญ่ จ.นครปฐมจำนวน 4 ไร่ ริมแม่น้ำท่าจีนว่าบ้านลิตเตลทรี หรือ “บ้านภาษาและศิลป์เด็ก” ที่นี่มีรื่นด้วยดันไม้ใหญ่น้อย และเสียงนกร้อง

แค่ไดยินชื่อก็รู้สึกนึ่งกับคำว่าภาษาของธรรมชาติ ครูปีม-ศิริลักษณ์ รุ่งบูรุษ เลือกที่จะใช้ชีวิตที่นี่น้อยกว่าความสุขทับตามีลูกและญาพีน้อง นอกจากเป็นชุมชนเล็กๆ ในการเรียนรู้สำหรับเด็กๆ ตามธรรมชาติ ยังมีร้านกาแฟและร้านอาหารเล็กๆ ของน้องชายที่รักการจัดสวน

ช่วงที่เดอตัดสินใจลาออกจากงานประจำ ในช่วงสั้นๆ โดยไม่เสียดายขอบอกว่า ไม่อยากเสียเวลาในการเดินทางและรถพิปป์ในกรุงเทพฯ การเปิดสอนภาษาอังกฤษและศิลปะช่วงสาร์อาทิตย์น่าจะเป็นทางเลือกที่ดีสำหรับชีวิต

“คือพื้นฐานที่ริบ เราเริ่มจากอยู่กับธรรมชาติ ชีวิตอยู่กับสวนและริมแม่น้ำดังแต่เดิม ก็มีความสุขดี ถ้าลองไปทำงานท่าในกรุงเทพฯ เมื่อเรื่องเราตั้งความสุข ก็คิดว่าเราต้องทำงานที่บ้าน เปิดสอนภาษาอังกฤษและศิลปะ จนทุกวันนี้ก็ผ่านมากกว่า 12 ปี”

นอกจากเดือสอนภาษาให้เด็กๆ ที่บ้าน เธอยังเลือกให้ลูกๆ สอนคนเรียนรู้ที่บ้าน เพราะเธอและสามารถสอนลูกๆ เองได้ “ตอนที่คลอดลูก ก็ไม่กล้าสอนลูกตัวเอง พยายามหาโรงเรียนทางเลือกให้ลูก แต่โรงเรียนแนะนำนั้นไม่มีในละแวกบ้าน เราเก็บไว้สูตรแลกเปลี่ยนกับเพื่อนๆ ก็เลยคิดว่า สอนลูกที่บ้านดีกว่า กระหั้งเปิดเป็นสถานที่เรียนรู้ ก็มีพ่อแม่เด็กจำนวนหนึ่งสนใจพาลูกมาเรียนรู้ เพราะเขายาให้ลูกๆ อยู่กับธรรมชาติ ไม่อยากพาเข้าห้องสรรพสินค้า”

จากสอนภาษาอังกฤษและศิลปะ ครูปีม แตกหน่อความคิดในเรื่องการจัดกิจกรรมโดยมีธรรมชาติเป็นต้นทุนทึ่งดงาม ช่วงสองปีที่ผ่าน ครูปีมและสามีจัดค่ายจังหวะแห่งชีวิต

ให้เด็กๆเข้ามารีียนรู้กักษะชีวิต คือภาษาธรรมชาติ โดยพากไปพายเรือเก็บผัก ชุดเดือกดูดมันมาทำอาหารไทยฯ ย้อมผ้าด้วยสีธรรมชาติ ลະเลงสีให้สนุกับงานศิลปะ

“ เพราะชีวิตธรรมชาต้มีอะไรให้เรียนรู้เยอะ เป็นสิ่งที่เด็กๆ ขาด นี่เป็นโอกาสการใช้ชีวิต ในธรรมชาติ เด็กๆ ได้วางเล่นในสนาม เป็นต้นไม้ เก็บ ไข่เป็ด ໄก่ให้ทำอาหารกินเอง ” ครูปั้มน์เล่าให้ฟัง

นอกจากสามารถใช้ในครอบครัว เธอยังมี สัตว์เลี้ยงพวงเป็ด ให้เป็นสมาชิกอีกส่วนของ ครอบครัว พวงมันทำหน้าที่ออกไข่ และ เดินเล่น วิ่งเล่น ในสวน เพื่อให้ความรื่นรมย์ กับผู้คน และที่สำคัญ พวงมันจะไม่ถูกฆ่าเพื่อ เอาเนื้อมากิน

“ ปลูกดอกไม้ม่อ้อไว้ล่อแมลงเพื่อดูแล แปลงผัก ดอกไม้ก้านมาทำสีบั้มผ้าให้เด็กๆ ทำกิจกรรม เราปลูกผักไว้หล่ำชนิด มีภาวะดี ผักภาคขา ฯลฯ ปลูกรูปไม้ไปกับดอกไม้ และ ผักสวนครัว ในเรื่องการเกษตรเราศึกษา เพิ่มเติมจากการอ่านและอาศัยเรียนรู้จากการ เยี่ยมสวนออร์แกนิค นอกจากนี้ยังมีปลาที่ เลี้ยงไว้ดูแลน เปิดให้เลี้ยงไว้ให้เด็กๆ ได้เรียนรู้ ชีวิตสัตว์ป่า และยังมีประ邈ชนิดเดียวกันไว้ขาย เรายังเลี้ยงพวงมันด้วยรากข้าวและปลายข้าวปลอย ตามธรรมชาติเพื่อให้เป็ดໄก่ได้ออกมากินกาก เมื่อประมาณ 60-70 ตัว ”

ในรั้วนั้นเรารู้ว่าที่บ้านผลิตตั้งทรัพย์จิมมีห้อง ใหญ่ปิดสารพิษและผักออร์แกนิคจำหน่าย สำหรับคนที่แวงเรียนพาลูกามาร่วมกิจกรรม ครูปั้มน์บอกว่า การเรียนรู้ของที่นี่เรียกว่ายาน ให้เด็กๆ ช่วยเหลือตัวเองมากที่สุด เด็กๆ ควรรู้ที่มาที่ไปในสิ่งที่ตัวเองทำ อย่างการทำ ขนมใบราชน เด็กๆ ควรเรียนรู้ด้วยการปอกมะพร้าว เพราะปอกติดตัว ไม่คุ้นกับขนมไทย

จะคุ้นกับของขบเคี้ยวแบบถุงๆ

“ เราให้เด็กๆ ไปชุดมัน ชุดมะพร้าวทุกครั้ง ที่ทำขนมเด็กจะสนใจและอยู่กับการทำขนม ” นั่นเป็นบทเรียนง่ายๆ ที่เธอเล่าให้ฟัง และขอ ยังทำของเล่นให้ลูกๆ เล่น ไม่ว่าจะเป็นตุ๊กตา เล่นในห้อง นิตติ้งที่ดัดแปลงเป็นสัตว์ต่างๆ และถ้า มีโอกาสในอนาคตจะสอนพ่อแม่เด็กด้วย

นอกจากธรรมชาติ และการเรียนรู้วิถีชีวิต ดังเดิมแบบไทยฯ เชออย่างไม่มีเมืองใดพูดหู บางครั้งเธอสอนให้เด็กๆ ตามลมหายใจแบบ ง่ายๆ อาจมีการสวดมนต์ให้พระบัง เพื่อให้ เด็กๆ สัมผัสถึงคลื่นแห่งความสุข นำไปสู่การ พัฒนาด้านใน

“ เราไม่ได้บลอกฝังให้เด็กฯ เติบโตด้าน สติปัญญาอย่างเดียว ต้องดิบให้ทั้งภายใน และภายนอก เพราะเด็กฯ ที่เรียนในระบบ โรงเรียน ครุจะมุ่งเน้นการพัฒนาด้านสติปัญญา อย่างเดียว อย่างค่ายที่เราทำเริ่มจากจัดบ้าน เรียนให้ลูกด้วย มีเด็กๆ มาเข้าค่ายประมาณ 25 คน ทำให้ลูกของเราน้องห้ามสนับสนุน มีเพื่อน ที่หลอกหลอนมากันนี่ ” ครูปั้มน์เล่าและบอกว่า ตอนนี้ชีวิตของน้องห้ามสนับสนุน มีให้คิดหัวงอกราก มีความสุขกับธรรมชาติและธรรมชาติได้เยอะ

“ เด็กๆ ต้องพัฒนาต่อไปเรื่อยๆ ถ้าเรา จะเป็นต้นแบบที่ดี เราชัดเจ้าต้องมีธรรมะในใจ ถ้าแม้ไม่ได้บลอกด้วยและพัฒนาด้วยของก็ยัง จะเป็นตัวอย่างที่ดี เพาะะเรารู้ว่า ธรรมชาติ ก็สำคัญ ธรรมะก็ช่วยให้ชีวิตดีขึ้น เพราะเด็ก ที่เติบโตกับธรรมชาติและรักธรรมชาติ ไม่น่าจะเป็นผู้ใหญ่ที่เดินผิดทาง ”